

Hjælp, som det var tænkt derved at komme til Hjælp, nemlig Byens Lærere. Saaledes vil der rimeligvis ogsaa blive ræsonneret andre Steder, og jeg vil derfor tro, at det vil være rigtigt at lade dette Punktum gaa ud eller i hvert Fald omforme det saaledes, at den uheldige Virkning, som denne Bestemmelse kan faa, ikke fremkommer. Det vil ogsaa efter min Mening stille Lærerne altfor uens, hvis vi vedtager denne Bestemmelse, for naar der, som den højtærede Undervisningsminister i en Afbrydelse gjorde opmærksom paa, foreslaas en Indsættelse paa Skoleplanen af de Beløb, her er Tale om, vil dette jo medføre, at de Lærere, som bor i disse Kommuner, ikke alene slipper fri for at faa det fradraget i det Tillæg paa 25 pCt., som ydes dem, men de vil faa det tillagt til det Beløb, den Grundløn, hvoraf de 25 pCt. beregnes. Disse Lærere vil altsaa faa baade i Pose og i Sæk, idet de ogsaa vil faa 25 pCt. af selve det af Kommunalbestyrelserne bevilgede Tillæg. Det er efter min Mening at stille Lærerne i de forskellige Kommuner alt for uens. Derfor er jeg en Modstander af denne Bestemmelse og vil mene, at det vil — nu afventer jeg, hvad den højtærede Minister oplyser med Hensyn til hans Syn paa denne Bestemmelse — være rigtigt at faa de 25 pCt. til Lærerne beregnet udelukkende af Grundlønnen.

Med Hensyn til, hvilke Beløb der skal medtages efter § 2 i Løntillægslovforslaget, hvoraf de 25 pCt. beregnes, kan der selvfølgelig være meget delte Meninger. Der er jo i dette Udtryk: „den faste Pengeløn“ Muligheder for uhyre mange Fortolkninger. Der er sikkert ingen, der er absolut klar over, hvad der forstaaes ved „den faste Pengeløn“. Jeg betragter det som sat op i Modsætning til Begrebet „Honorar“. Men nu er Forholdet saaledes, at i Praksis bruges Udtrykkene Løn og Honorar i hvert Fald i daglig Tale i Flæng, og det er heller ikke i Lovsproget eller i ministerielle Cirkulærer slaaet absolut fast, hvad der er Honorar og hvad Lønning. Vi er efterhaanden i de nyere Lønningslove kommet ind paa at faa de to Begreber defineret saa skarpt som muligt, men der er dog en Række Tvivlstilfælde. Det vil sikkert være muligt i Udvalget at faa dette Spørgsmaal behandlet saaledes, at vi kan faa lidt at vide om, hvorledes Udtrykket „den faste Pengeløn“ skal forstaaes.

Med Hensyn til Lovforslaget om Dyrtilstillæg vil jeg sige, at ogsaa jeg gerne havde set, at Pensionisterne var kommet noget højere op, at Minimaltsatsen af 200 Kr.,

som er den samme, som fandtes i Loven af 13. Oktober i Fjor, var blevet noget forhøjet. Der foreslaas ikke nogen Forhøjelse for indværende Aar, og kun de, hvis Pensionsbeløb ligger over 800 Kr., vil blive bedre stillede efter dette Lovforslag end efter Loven af 13. Oktober. Jeg kan angaaende dette Spørgsmaal slutte mig til det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) og det ærede Medlem fra Nykøbing F. (Valdemar Olsen), der udtalte Ønske om, at vi paa dette Punkt kunde komme lidt højere op. I øvrigt skal jeg selvfølgelig give Finansministeren Ret i, at de Beløb, her er Tale om, er overordentlig store, ja, urovækkende store, og jeg mener derfor ogsaa, vi maa være forsigtige med at stille yderligere Krav, thi disse Krav, som enkeltvis er særdeles smaa, betyder, sammenlagte, Millioner, der lagte til de øvrige Beløb, som disse Lovforslag gaar ud paa, vil gøre det yderligere vanskeligt for Finansministeren at holde Hus med de Indtægter, som Statskassen har.

Jeg skal slutte med paa mit Parti Vegne at anbefale begge de foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling og til hurtig Fremme i dette høje Ting.

Vesterager: Det konservative Folkeparti maa naturligvis glæde sig over, at disse Lovforslag fremkommer. Ogsaa vi er klare over, at de har Midlertidighedens Præg, og kan derfor se bort fra mange Smaamangler, som ellers maatte paatales. Det drejer sig imidlertid om store Summer, som Staten skal udrede, og vort Parti mener derfor, det er nødvendigt, at Lovforslagene bliver grundigt gennemgaaet, saaledes at vi i alle Enkeltheder kan blive klare over, hvorledes de vil komme til at virke i Praksis, om Pengene bliver retfærdigt eller uretfærdigt fordelt, om alle kommer med, eller om maaske nogen bliver glemt. I den korte Tid, vi har haft til at gennemgaa Lovforslagene, har det været os umuligt at undersøge alle disse Enkeltheder. Efter de Udtalelser, der faldt fra Venstres Ordfører (N. Neergaard), er der jo nu Haab om en kortere Udvalgsbehandling, og saa maa vi haabe, at der kan blive Lejlighed til at undersøge disse mange Smaating, som vi maa have Rede paa, men som vi absolut ikke har kunnet faa Rede paa i den korte Tid, der har været levnet os fra i Gaar til i Dag.

Det er en Selvfølge, at der kan komme forskellige Ønsker frem med Hensyn til disse Lovforslag, men jeg skal fatte mig i Korthed, hvad jeg saa meget bedre kan gøre, som de andre Partiers ærede Ordførere i det